

Nemes Elemér (Budapest, 1880. nov. 1. – 1949. márc. 10. Lugos) – zeneszerző, író. Tanulmányait szülővárosában, a református gimnáziumban és a teológián végezte, majd a Zeneakadémián Koessler János növendékeként zeneszerzői oklevelet szerzett. Segédlelkész Szóládon és Mocsoládon, esperesi titkár Újpesten, majd lelkipásztor a bánsági Igazfalván (1910-35). Lugoson esperessé választják, ahol az OMP bánsági alelnökeként tevékenykedik. Hosszú időn át a Magyar Dalosszövetség bírálóbizottsági tagja, a kerületi és országos versenyek jegyzőkönyveinek szerkesztője, a karnagy tanfolyamok zenetörténeti, esztétikai, formatani és hangszerelési előadója (1927-34).

Politikai, teológiai, népegészségügyi, zene- és színikritikai írásait számos lap és folyóirat közölte, főképp a Krassó-Szörényi Lapok, Magyar Dal, Magyar Nép, Magyar Kisebbség. Megzenésítette Arany János, Gyulai Pál több versét, írt zenekari, kamarazenekari és színpadi műveket, mint a *Tetemrehívás*, ill. operettek, mint *Az úr és X kisasszony*, *Hollywoodban találkozunk*, *A fáraó leánya* (1926-27). Történelmi dalokból, népballadákból a Magyar Nép Könyvtára számára daloskönyvet állított össze (1927), zenedrámát szerzett Mikes Kelemenről (1928). Országos zeneirodalmi pályázatokon több műve I. díjat nyert.

n. l.: *Az igazfalvi költőpap kötetbe gyűjti a magyar dalokat*. Ellenzék 1927. júl. 17.

(B. A.)